

Mètode global d'ensenyament de la lectoescriptura (Ana Teberosky)

Anna Teberosky, recolza el mètode d'ensenyança de la lectoescriptura global, en el qual s'ensenyà els significats abans que l'anàlisi i la representació de les formes; ja que Teberosky (1992) defensa que els alumnes aprenguin a llegir, partint dels contextos en els quals apareguin de forma evident, per als alumnes, el valor funcional que té la lectura i independentment del codi.

Es denomina mètode global perquè l'alumne aprèn a llegir des del principi, partint de la identificació i del reconeixement de conjunts, de les frases i paraules que sorgeixen espontàniament a través del diàleg i de les conversacions o explicacions escolars al voltant dels centres d'interès o nuclis d'experiència. Per tant, aquest tipus de mètode parteix de les unitats lingüístiques amb significat, per a aprendre el procés de la lectoescriptura. S'insisteix en el significat del que es llegeix, d'aquesta manera l'interès dels alumnes es centra en l'ús de les frases i del seu significat. En els mètodes globals és característic l'estudi d'estructures complexes significatives (frases, paraules...), per a que al final del procés l'alumne sigui capaç de conèixer i distingir els elements més simples (sí·l·labes, lletres...) mitjançant les successives descomposicions analítiques que va efectuant de les estructures complexes.

El que té importància en aquest mètode és conèixer les inquietuds, motivacions i interessos dels alumnes, per tal de proporcionar-los-hi activitats d'aprenentatge que parteixin dels contextos i de les situacions més significatives per a ells.

Per tant, és un mètode global, ja que, els nens aprenen a llegir entenent des del principi el significat del que llegeixen.